

faa eller mange Tilfælde gjør Intet til Sagen. Dette er imidlertid en fuldstændig Forvanskning af den Argumentation, hvorpaa dette Forslag hviler. Netop den Omstændighed, at Tilfældet indtræffer meget sjældent, gjør, at man i saa Tilfælde kan søge til Benaadningsretten, en Ret, som man dog ikke ganske kan undvære. Jeg vil vel indrømme, at dette er en Ulempe; men paa den anden Side maa det ogsaa indrømmes, at Vedtagelsen af Udkastets Bestemmelse medfører flere practiske Ulemper. Den ærede Rigsdagsmand lægger mere Vægt paa den Omstændighed, at man i enkelte Tilfælde kan være nødt til at tye til Benaadningen, hvorimod vi Andre tage mere Hensyn til de practiske Ulemper, som det nye System vil medføre; dette er hele Spørgsmaalet og slet ikke Andet. Nu vil jeg henstille til det ærede Things Medlemmer, om der, naar dette er Spørgsmaalet, er Anledning til i saa Henseende at paakalde Retfærdigheden og i dennes Nævn udkaste en Fordømmelsesdom over vort Forslag. Jeg skal intskænke mig hertil og kun endnu bemærke, at den høitagtede Justitsminister naturligtviis har støttet Lovudkastet, hvilket jo allerede var os bekendt af Lovcommissionens Betænkning; men hvis jeg ikke har hørt meget feil, saa har den høitagtede Justitsminister paa ingen Maade sagt, at Vedtagelsen af vort Forslag paa nogen Maade vilde være til Hinder for, at Lovforslaget kunde ophøies til Lov. Det forekommer mig altsaa, at selv de, der særdeles varmt nære ønske om, at Intet vedtages, der paa nogen Maade kan standse dette Lovarbeides Udgaaen, desuagtet frit ville kunne stemme for vort Forslag. I Henhold hertil skal jeg, trods den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds, der paa det Bestemteste har fraraadet Forslaget, tillade mig paa det Bestemteste at tilraade Vedtagelsen af vort Forslag.

A. Jørgensen: Siden jeg sidst havde Ordet for at forsvare det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, nemlig at § 16 i det foreliggende Udkast maatte gaae ud, er der faldet Ytringer deels fra den høitagtede Justitsminister og deels fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) mod dette

Forslag, hvilke Ytringer foranledige mig til nogle yderligere Bemærkninger. Den høitagtede Justitsminister gjorde mig opmærksom paa, at § 16, første Led, er væsentligt forskjelligt fra andet Led, idet det i det første Led, hvor der er Tale om, at Criminalretten har at kjende paa Strafarbejde, gjøres Domstolene ubetinget til Pligt i alle Tilfælde, uden nærmere Undersøgelse, at tilkjende Udvæisning, altsaa at tilkjende Domsclausulen, at Vedkommende efter udstaaet Straf ved Politiets Foranstaltning vil være at udføre af Landet, medens det derimod i andre Tilfælde overlades Domstolenes Skjøn over Forbrydelsens Væffaffenhed og Character at afgjøre, om en lignende Clausul vil være at tilkjende eller ikke. Jeg tillader mig at sige, at jeg naturligtviis ingenlunde har overseet denne Forskjel mellem de to Led i den paagjældende Paragraph, men at jeg netop ved nærmere at overveje denne Forskjel er kommen til den Erkjendelse, at det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, er i høi Grad begrundet. Jeg maa nemlig fremhæve, at det er en aldeles eiendommelig og for Domstolene aldeles unaturlig Stilling, at de i første Tilfælde, naar de have at gjøre med et Individ, der endnu ikke har boet her i Riget i 3 Aar, men har gjort sig skyldigt i en saadan Forbrydelse, at der kan være Tale om Strafarbejde, uden al nærmere Overveielse og Undersøgelse, uden alt Hensyn til, hvad der er opløst om dette Individ, være sig i subjectiv eller objectiv Henseende, under alle Omstændigheder og ubetinget har at idømme dette Individ Udvæisning af Riget. Altsaa, Domstolene have i dette Tilfælde ikke at foretage, hvad de ellers altid have at gjøre, at afveie de enkelte Omstændigheder og afpasse Straffen efter Forbrydelsens Væffaffenhed, men kun at udføre den simple Befaling, der er forestrevet i Paragraphens 1ste Led, nemlig tilkjende en Bestemmelse om, at den Paagjældende efter udstaaet Straffetid ved Politiets Foranstaltning bliver at udføre af Landet. Dette fremtræder, forekommer det mig, som i høi Grad paafaldende, thi i det ene Tilfælde, naar altsaa et Individ er sat under Tiltale og har begaaet en saadan Forbrydelse, at der kan være Tale om at idømme det f. Ex. 8 Maaneders Forbedringshuusarbejde, skal